

ואותו היום ערב פסח היה ולא המתינו עד החול והביאו אותו לבית הסקילה וסקלוהו באבנים ומת ולעת ערב תלוהו על העץ ולא קבל העץ את פגר ועשו עץ אחד גם הוא לא קבל את פגרו כי הרשע בעודו חי השביע בשם המפרש את כל העצים שלא יקבלו אותו ור' יהודא איש ברתותא שם לבו גם לזאת וירץ מהרה לגינתו ויכרות קלח של כרוב עב מאוד וקשה כעץ ויתלו אותו עליו והקלח קיבלו כי לא שת לבו גם לזה להשביע את הקלח ג"כ והורידה נבלתו מן העץ בבוא השמש וקברוהו מחוץ לעיר והיו ונשארים מהפריצים באו אל קרבו לילה לבל יתוודע הדבר לחכמי ישראל ויספדו לו וכל איש מישראל אשר יעבור דרך קברו כן יאבזו (?) אז זכר ר' יהודא איש ברתותא את דברי הרשע אשר אמר לעדתו אחר ג' ימים יצא מקברו ויעלה אל אביו שבשמים וישב שם לימינו וירא ר' יהודא א"ב פן יגנבו אותו מקברו לאמת את דבריו וימהר יהודא וילבש את הכתונת אשר היה לו כאשר ילבשו החטאים האלה ויבא גם הוא בתור הבאים על קברו ועשה א"ע כאילו הוא בוכה עמהם וישב שם כל הלילה הבוקר אור והרשעים ברחו להם כי יראו לנפשותם מפני חכמי ישראל פן יעשו להם כאשר עשו ליש"ו ולעדתו אזי נגש (?) ר' יהודא א"ב והציא אותו מקברו וגרר את נבלתו כפגר מובש ויקבר אותו בגינו בחפירתו אשר עשה תחת המים אשר עובר בגינתו לבל יתוודע הדבר לשום בן אדם גם מאשתו גנז הדבר במוצאי חג פסח הלך ריא"ב לדרכו והעדה הרעה הלכו על קברו ומצאו את הקבר פתוח וישמחו שמחה גדולה ויאמרו אלקינו זה קונו לו עלה לשמים וישב לימין אביו כאשר אמר ויתאספו כל העדה הרעה הנשארה ויבואו לפני המלכה ויצעקו לפניו בקול גדול עתה תחזה כי שקר ענו החכמים במשיח ד' ועתה שלח באשר תשלח ותראה כאשר אמר משיחנו כן היה שעלה השמים וקברו פתוח ותשלח המלכה בחרי אף לקרוא את החכמים וסנהדרין ויבאו לפניו ותאמר להם ענו עתה אם נביא שקר הוא ואם אלקים הוא כי כאשר אמר שיעלה השמים כן עשה ועתה לא ארבה עמכם דברים לא אשייר מכם שריד ופליט אז נבהלו אלופי החכמים מפני חמת המלכה כי רב היא ויתחננו לפני המלכה שתתן להם זמן שלושת ימים ונחפשה אותו כי אין ספק בידינו או שסיעתו גנבו אותו מקברו כדי שיעלה עלינו או מלאכי חבלה זרקו אותו מקברו או אחד מהפריצים כאשר ראוי למסית ומדיח כמוהו גם קבורה לא ינתן לו המלכה קמה בחכמתה ותלך החדרה ותאמר להם צאו מלפני הנני נותן לכם זמן שבעת ימים לחפש אחריו ויצאו מלפני המלכה בפחי נפש וגזרו תענית ג' ימים בעת ההיא באותו הג' ימים היה לר' תנחום דרך לאותן כפרים אשר הי' שם ריא"ב אוכל ושותה שמח וטוב לב אמר לו ר' תנחום למה פרשת עצמך מן הציבור ולא תשתתף בצרתם כי גזרו תענית ג' ימים כי המלכה גזרה על כל החכמים לאבדם אם לא יביאו את הרשע י"ש"ו לפני המלכה שמצאו את קברו פתוח ופגרו לא נמצא בקברו ויען ריא"ב ברוך ד' אשר לא עזב חסדו מאתי וגילה סודו לי ועתה אל תעצבו אנכי הוצאתי את הפגר וקברתי במקום אשר לא ישלוט שם אדם ועתה רויץ מהרה ותבשר את הבשורה לחכמים ואני אבא אחריו למלאות דבריו ואני אתעכב פה בכוונה שיה אחת או שתיים בכדי שאתה תבשר את הבשורה לחכמים ולזע אותם (?) וישמחו מאוד וירעו כל העם תרועה גדולה ויבואו בית ד' בשמחה בהלל ותודות ויבואו אל המלכה ויספרו לה את כל אשר נשמע עודם מדברים ריא"ב בא מהכפרים ויאמר הנה הרשע בגינה שלי ותאמר המלכה הביאו לפני ויאמרו כן נעשה אם תתן לנו רשות להתעולל בו כדין למסית ומדיח ותען המלכה ותאמר המלכה עשו בו כרצונכם אך חפץ אני לראותו ואדע כי אמת שפטתם את המשפט מיד נכנסו חכמי ישראל לגינתו של ריא"ב והוציא נבלתו מן החפירה אשר תחת אמת המים ויקשרו את ראשו בזנבת הסוסים וגררוהו בכל החוצות ונמרטו שערותיו ע"כ שמו לזכרון בני נוצרים לילך בקריחת הראש ויביאו אותו לפני המלכה קשור בזנבת הסוס ואמרו לו החמים בחרי עף הנה פגר מסית ומדיח קרובך לפניך ורצו להניחו בחצר המלכה כי אמרו לא נטמא עוד עצמנו בנבלת שרץ הטמא הזה וכן תעלילו עלינו עוד קח לך כי בו חפצת ויחר למלכה מאוד ולא ענתה אותם דבר כי ראתה כי הצדק עמהם וחכמתם עמדה להם ותאמר להם אל תבהלו ברוחכם המתינו עד שאראה אותו לקרובים ולאזהביו אשר האמינו בו ותשלח המלכה שלוחים לחפש את עדתו להביאם לפניו ויחפשו ויביאו את עדתו לפני המלכה ותאמר הנה זה הוא משיחכם אשר קווייתם לו שיבא לכם מן השמים הרי הוא מוטל לפניכם כדומן על פני האדמה קשור בזנבות הסוס ועתה בקשו פניו אולי ישן הוא ויקץ משנתו ותצווה לעבדיה ותאמר פגעו בם ויפגעו בם ולא נשאר אחד בכל עדתו העם הרע הזה וילכו לדראון עולם עם משיחם ותאמר המלכה אל החכמים התפללו בעדי ובעד מלכותי כי שגגה היא ועתה הנני מוסר את העדה הרעה הזו בידכם ותבערו את העם מקרבכם ולרחקם מעל גבול ישראל ויהי' אני וממלכתי נקיים ויצאו החכמים מאת פני [ה]מלכה שמח וטוב לב ובצאתם מצאו חמשה ועשרים תלמידים מעדה הרעה הזאת ויתפשו כולם חיים ויעמידום לפני הסנהדרין למשפט וישפטום משפט הרג ככתוב בתורת מ"ר"ע"ה והפריצים אשר בנקרת הצורים כשמעם נפל פחד חכמים עליהם ויברחו משם ויפוצו על פני כל הארץ ועודם מחזיקים בטומאת המת י"ש"ו.